

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/196/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617205815
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5617205815.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstříka, v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, W. R., o zaplatenie 3.489,16 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 5Csp/62/2017-191 zo dňa 30. apríla 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol, potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti ponechal rozsudok nedotknutý.

Žalovaná nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok v sume 15,19 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

2) Po tom, ako Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 9Co/11/2019-161 zo dňa 14.02.2019, rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 5Csp/62/2017-102 zo dňa 22.05.2018, v zamietajúcom výroku zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, dospel k záveru, že predmet konania predstavoval už len zmluvný úrok vo výške 15,90 % ročne z nezaplatenej istiny 3.489,16 eur od 30.06.2017 do zaplatenia. Mal za to, že žalobca a žalovaná uzatvorili zmluvu o úvere na diaľku, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 3.900,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 108 mesačných anuitných splátkach, splatných v 27. deň kalendárneho mesiaca vo výške 68,64 eur. Predmetnú zmluvu posúdil ako spotrebiteľskú, ktorá obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila, preto bola výzvou žalobcu zo dňa 29.06.2017 vyzvaná na predčasné splatenie úveru vo výške 3.728,96 s príslušenstvom najneskôr do 09.07.2017. Keďže úver sa stal splatným dňom 09.07.2017, žalobcovi vznikol nárok na úrok do tohto dátumu. Za obdobie od 30.06.2017 do 09.07.2017 predstavoval zmluvný úrok sumu vo výške 15,19 eur. V časti uplatneného nároku žalobcu na úrok po splatnosti úveru, t. j. vo výške 15,90 % ročne zo sumy 3.489,16 eur od 10.07.2017 do zaplatenia žalobu zamietol, nakoľko mal za to, že nebola dôvodná. Vychádzal pri tom z názoru, že zmluvný úrok ako odplata veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru, ktorá skutočnosť vyplýva aj z ust. § 503 ods. 1 OZ, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina ďalej zmluvne neúročí. Splatnosťou úveru boli splatné aj úroky z dlžnej istiny a od 10.07.2017 už žalobcovi neprislúchajú. Poukázal pri tom na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline.

3) Proti tomuto rozsudku, v rozsahu zamietnutej časti, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na zmluvný úrok po zosplatnení úveru, uviedol, že existuje množstvo zákonných ustanovení, z ktorých priamo (resp. výkladom, cez analogiu legis) vyplýva záver, podľa ktorého nárok veriteľa na zmluvný úrok nie je viazaný na zosplatnenie dlhu, ale na vrátenie v rámci úveru poskytnutých peňažných prostriedkov (poukázal na ust. § 497, ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka). Mal za to, že ak zákon č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľovi ukladá povinnosť pri odstúpení zaplatiť zmluvne dohodnuté úroky až do dňa splatenia istiny, musí mať tomu zodpovedajúce právo na zmluvne dohodnuté úroky po zosplatnení aj veriteľ. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ani prípadné zosplatnenie dlhu, ktoré je skutočnosťou zakladajúcou vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, pričom nárok na úrok z úveru neovplyvňuje. Iný výklad by musel byť odôvodnený priamo príslušnými zákonnými ustanoveniami (ktoré neexistujú) alebo nepriamo - extenzívnym výkladom existujúcich zákonných ustanovení, ktorý však nebol predložený. Výklad prezentovaný súdom by znamenal, že porušenie zmluvy zo strany dlžníka sankcionuje veriteľ, ktorý prichádza o dohodnutý zmluvný úrok a zvyhodňuje dlžníka vo forme zníženia úroku na úroveň zákonného úroku z omeškania. Ak by bolo úmyslom zákonodarcu dobu nároku veriteľa na dohodnutý úrok ohraničiť, nepochybne by tak učinil. Návrh zákona z roku 2013, ktorým sa mal meniť a dopĺňať zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov a zmena a doplnení niektorých zákonov nebol nikdy legislatívne prijatý a zákon č. 106/2014 Z. z. ani žiadna iná zákonná novelizácia ustanovenie odopierajúce veriteľovi nárok na zmluvné úroky po zosplatnení dlhu neobsahuje. V súvislosti s vyššie naznačeným poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov, Najvyššieho súdu ČR a Najvyššieho súdu SR, na ktorých podstatnú argumentáciu z odôvodnení odkázal. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v celom rozsahu.

4) K podanému odvolaniu sa žalovaná nevyjadřila.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok v napadnutej časti zamietajúceho výroku, (ktorým nepriznal žalobcovi nárok na úrok 15,9 % ročne zo sumy 3.489,16 eur od 10.07.2017 do zaplataenia) podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo zvyšnej časti, odvolaním nenapadnutej, ponechal rozsudok nedotknutý.

6) Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, rozsudkom č. k. 9Co/11/2019-161 zo dňa 14. 02.2019 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým umožnil splácať žalovanej priznanú sumu v splátkach po 50,- eur mesačne potvrdil, v zamietajúcom výroku ho zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že vo zvyšnej časti, odvolaním nenapadnutej, ho ponechal nedotknutý. Vychádzajúc z odôvodnenia rozhodnutia mal preukázané, že súd prvej inštancie sa opomenul vysporiadať s nárokom žalobcu na zaplataenia úroku 15,90 % ročne z nezaplataenej istiny 3.489,16 eur od 30.06.2017 do zaplataenia. Súd prvej inštancie následne po vykonanom dokazovaní vo veci, v časti uplatneného nároku, ktorý ostal predmetom konania po rozhodnutí veci predchádzajúcim rozsudkom súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu, rozhodol rozsudkom, ktorý je predmetom preskúmania odvolacím súdom v tomto konaní.

7) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

8) Vzhľadom na skutočnosť, že zmluvy o spotrebiteľských úveroch sú zmluvami spotrebiteľskými podľa § 52 ods. 1 OZ a berúc do úvahy ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 OZ, pri vyhlásení predčasnej splatnosti, môže veriteľ postupovať iba v súlade a za podmienok uvedených v ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ, v prípade každej formy úveru. Vzhľadom na nejednoznačnosť výkladu a neprímerané postupy veriteľov sa jednoznačne zakotvuje, že tzv. odplatné úroky budú veriteľovi patriť výhradne len do okamihu uplatnenia práva na jednorazové zosplatnenie úveru alebo pôžičky poskytnutej spotrebiteľovi v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ. Veriteľ týmto svojím jednostranným právnym úkonom navodzuje stav, v ktorom disponuje oprávnením získať okamžite späť celú sumu požičaných/poskytnutých finančných prostriedkov. Z doktrínálneho hľadiska nie je podstatné, či bezprostredne reálne (predovšetkým v spojitosti s majetkovým statusom dlžníka) môže k takémuto okamžitému vymoženiu dôjsť, rozhodujúcim

je právny stav vytvorený veriteľom. V jeho dôsledku na strane veriteľa odpadá časové obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť vrátiť (celú aktuálnu) sumu požičaného úveru, navýšenú o úroky ku dňu zosplatnenia. Od prvého dňa omeškania spotrebiteľa s takýmto plnením ide svojím charakterom o protiprávny stav. S protiprávnym stavom (keďže spotrebiteľ sa ocitá v omeškaní) sa prirodzene spájajú výhradne sankcie. Naopak s protiprávnym stavom sa nemôžu spájať odplatné plnenia, ktoré sa viažu len na stav lege artis, t. j. na oprávnené držanie peňažných prostriedkov spotrebiteľom podľa pôvodných podmienok zmluvy o úvere. Povedané inak, v protiprávnom stave patria veriteľovi len sankcie na tento účel definované kogentným (určujúcim) pravidlom § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 a § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

9) Z uvedeného vyplýva, že veriteľ si nebude môcť po jednorazovom zosplatnení uplatniť úroky za čas, ktorý by mala úverová zmluva ešte trvať bez výhody postupného splácania dlhu spotrebiteľom v splátkach. V týchto prípadoch bude mať po jednorazovom zosplatnení veriteľ nárok len na úroky z omeškania, ktorými sa bude úročiť celá výška dlhu spotrebiteľa, ktorá sa ustálila v dôsledku uplatnenia práva na jednorazové zosplatnenie úveru. V opačnom prípade by na ťarchu žalovaného (ako spotrebiteľa) dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi zmluvy (stranami v konaní) aj v danom prípade. Išlo by o právny stav, kedy by sa fakticky popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku (zosplatnenia úveru) a veriteľ by mal právo na úroky, ako keby k zmene záväzku nedošlo; naproti tomu spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred takouto zmenou.

10) Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie, v napadnutej časti potvrdil. Pokiaľ aj odvolateľ poukázal na viacero rozhodnutí súdov SR a NS ČR, je nutné podotknúť, že súd nie je v zásade viazaný inými rozhodnutiami ostatných súdov.

11) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná mala v odvolacom konaní úspech, patrila by jej náhrada trov, ale keďže ostala v odvolacom konaní nečinná (zo spisu nevyplýva že by jej nejaké trovy vznikli), súd jej nárok nepriznal.

12) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** j e p r í p u s t n é .

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).